

خَطِ يَعْقُوبَ

پیشگفتار

امی خط دَ باره تعلیم های عملی آسته که یعقوب بلده ایمانداری یهودی که دَ منطقه های دُور از وطن خُو زندگی مُوکد نوشته کده؛ یعقوب باچه آبه عیسیٰ مسیح بُود. او دَ امزی خطِ حکمت ره بطورِ واضح بلده مقصد و رفتارِ زندگی مسیحی بیان مُونه و دَ باره اینی موضوع ها توره مُوگیه: مال-و-دولت، غریبی، وسوسه، رفتارِ نیک، تعصب، ایمان و عمل، دَ کار بُردونِ زیو، اختلاف ها، غرور، فروتنی، قضاوت دَ باره دیگر، پُف-و-پُتاق کدو، صبر و دُعا.

فهرستِ عنوانها

سلام ها (فصل ۱ آیه ۱)

ایمان دَ دُورونِ سختی ها (۲:۱)

غریبی و ثروتَمندی (۹:۱)

وَسَوَّسَهُ از طَرَفِ خُدا نَبِيَّه (۱۲:۱)

گوش دَدو و عمل کدو دَ کلامِ خُدا (۱۹:۱)

دَ باره تعصَب و طرفداری (۱:۲)

رابطه بَينِ ايمان و عمل (۱۴:۲)

احتياط دَ توره گفتو (۱:۳)

حکمتِ آسمانی (۱۳:۳)

نتیجه آرزوهای ناپاکِ ای دُنیا (۱:۴)

قضاوت کدو دَ بله دیگر (۱۱:۴)

پُف-و-پُتاق دَ باره کارای آینده (۱۳:۴)

اخطار دَ سرمایه‌دارا (۱:۵)

صبر دَ وختِ مُشکلات (۷:۵)

قُدرتِ دُعا (۱۳:۵)

سلام ها

۱) اینجانبِ یعقوبِ غلامِ خدا و مولا عیسیٰ مسیح، د پگِ مردمِ دوازه طایفه اسرائیل که د تمام دُنیا تیت پرک شده، سلام تقدیم مومم.

ایمان د دورون سختی ها

۲) برارونِ عزیز، وختیکه شمو د مشکلات و تجربه های سخت دچار موشید غدر خوش بشید، ۳) چون شمو میدنید که امتحانِ ایمان، صبر-و-تحمل شمو ره زیاد مونه. ۴) بیلید که صبر-و-تحمل د وجود شمو کامل شنه تا که شمو پوره و کامل شنید و د هیچ چیز ضرورت ندشته بشید. ۵) اگه کدم نفر د مینکل شمو از نگاه حکمت-و-دانایی کم بشه او از خدا طلب کنه و بلده شی دده موشه، چون هر کسی که حکمت طلب کنه خداوند سخاوتمندانه دزو میدیه و او ره سرزنش نموکنه. ۶) مگم وختیکه طلب مونه او باید یقین دشته بشه که خدا دعای شی ره قبول مونه و او باید شک-و-شبهه ره د دل خو راه ندیه. آدم دودله مثل لپه دریا آسته که د سبب باد ایسو-و-اوسو موخوره. ۷) ای رقم آدم هرگز گمان نکنه که خداوند او ره یگو چیز میدیه، ۸) چون آدم دودله د تمام کار های خو

غریبی و ثروتمندی

٩) برارِ مُسکین-و-غریب باید افتخار کُنه، چراکه او دَ نظرِ خُدا سربلند آسته، ١٠) مگم برارِ پیسهدار دَ وختِ خاری-و-غریبی خُو ام باید افتخار کُنه، چراکه او ام مِثِلِ کُلِّ عَلفِ اَلّی یگ روز از بَینِ مورِه. ١١) آفتو که بُرِ موشه گرمی شی علف ره خُشک مونه و کُل شی میریزه و نُوربندی شی از بَینِ مورِه. آرے، آدمِ دَوْلَتَمَند امی رقم آسته: دَ حالیکه دَ پُشتِ کارای خُو میگرده، او از بَینِ مورِه.

وَسوسه از طرفِ خُدا نیبه

١٢) نیک دَ بختِ کسی که آزمایشای زندگی ره برداشت مونه. وختیکه ازی آزمایشا بُرو بُر شُد، خُدا تاجِ حیات، یعنی زندگی اَبَدی ره دَزُو میدیه، امو زندگی اَبَدی ره که خُدا دَ دوستدارای خُو وعده دده. ١٣) وختیکه انسان وَسوسه موشه، او باید نگیه که: ”خُدا مره وَسوسه کده،“ چراکه خُدا از وَسوسه و بدی دُور آسته و هیچ کس ره دَ وَسوسه نَمیندازه. ١٤) انسان او غیت دُچارِ وَسوسه موشه که دَ خاهشای نَفسانی خُو گرفتار

شده دَ دَامِ عِيَاشِي خُو موفته. ^(۱۵) پس شهوت و عيش-و-نوش دَ زندگي
انسان گناه ره دَ وجود ميرِه و گناه وختيکه غدر کلو شد، باعث مرگ
موشه.

^(۱۶) برارونِ عزيز، خود ره بازی نديد. ^(۱۷) تمام نعمتاي خوب و مکمل
از آسمو و از سونِ خدا ميبه که خالق نور آسته و دَ شان ازو تغيير نيبه مثل
سايه وري که ميبه و مورِه. ^(۱۸) او دَ مطابقِ اراده خُو و دَ وسيله کلام
حقيقت مو ره زندگي نو دَد تاکه مو نمونه از مخلوقاتِ نو ازو بشي.

گوش ددو و عمل کدو دَ کلامِ خدا

^(۱۹) برارونِ عزيز، هر کس بايد هر غيت دَ گوش کدو تيار بشه و پيش
از توره گفتو خوب فکر کنه و زود قار نشنه، ^(۲۰) چراکه قار انسان
راستي-و-صداقتي ره که خدا ميخايه، دَ وجود نميره. ^(۲۱) پس امزي
خاطر، هر رقم بدی و کاراي شيطاني ره که دَ زندگي شمو آسته از خود
دور کنيد و کلامِ خدا ره که دَ دلِ شمو کشت شده دَ نرمي قبول کنيد. اي
کلام، قدرت دره که جان شمو ره نجات بديه.

^(۲۲) نه تنها گوش کننده کلامِ خدا بشيد، بلکه دز شي عمل کنيد. خود
ره بازی نديد: ^(۲۳) چون کسی که کلام ره فقط گوش ميگيره و دزو عمل

نمونه او مثل آدمی آسته که رُوی خُو ره د آینه مینگره؛ ^(۲۴) آرے، او خود ره مینگره و غیتیکه از پیش آینه دُور موشه پُرمُشت مونه که رُوی شی چی رقم بود. ^(۲۵) لیکن کسی که شریعتِ کاملِ خدا ره که انسان ره از چنگِ گناه آزاد مونه، محکم بگیره و دزو پایبند بشه و چیزای ره که شنیده پُرمُشت نکنه، بلکه دزوا عمل کنه، پروردگار د کارای ازو برکت میدیه.

^(۲۶) کسی که خود ره ایماندار میدنه، مگم زبون خُو ره اداره نمیتنه، او خود ره بازی میدیه و ایمان شی بے فایده آسته. ^(۲۷) ایمان پاک و بے عیب د نظرِ خدا یعنی آته آسمانی اینی آسته که مو یتیمان و خاتونوی بیوه ره د مُصیبت شی دلگیری کده کومک کنی و خود ره قد فساد های دُنیا آلوده نکنی.

د باره تعصب و طرفداری

۲ ^(۱) برارای عزیز، ایمانی ره که شُمو د مَولای پُر جلال مو عیسیٰ مسیح دَرید، نباید قد ظاهرینیی و تبعیض قتی بشه. ^(۲) فرض کنید یگ نفر د مجلس شُمو بییه که کالای قیمتی د جان شی و انگشتی های طَلایی ام د دست شی بشه و د عینِ وخت یگ نفر نادار خُن کالای غریبانه داخل شنه، ^(۳) و شُمو دمزو پیسه دار فکر خُو ره کلوتر بگیریید و خوبترین جای ره دزو ایله کده بگید: ”بیه صاحب، اینجی پیش بشی.“ مگم دزو

غریب بُگید: ”بورُو د اُونجی ایسته شو یا د دان درگه بَشی!“ (۴) آیا
شُمُو قد امزی کار خُو د بِن خُو دُوبینی نکدید و قاضی های پُر از فکر
های فاسد جور نشدید؟

(۵) برارای عزیز، دز مه گوش بدید: خُدا مردُم غریب ازی دُنیا ره
انتخاب کده تا د ایمان غنی بَشه و وارث امزُو پادشاهی شنه که خُدا د
دوستدارای خُو وعده دده. (۶) مگم شُمُو آدمای غریب ره بے حرمت مُونید.
آیا آدمای پیسهدار دز شُمُو ظلم نکده و شُمُو ره د زور کشل کده د
محاکمه نبرده؟ (۷) آیا اونا د ضد نام نیک عیسی که د بله شُمُو ایسته
شده، کفرگویی نمونه؟

(۸) اگه شُمُو امی حکم مُهم و بلند ره که د کلام خُدا نوشته شده یعنی
”همسایه خُو ره رقم خود خُو آلی دوست دشته بش“ د جای بیرید، کار
نیک ره انجام میدید. (۹) لیکن اگه ظاهرینی کده تبعیض قایل شنید،
شُمُو گناه مُونید و شریعت شُمُو ره خطاکار حساب مونه، (۱۰) چون اگه
کدم کس تمام احکام شریعت ره پوره کنه، و له حتی د یگ نقطه شی
کوتاهی کنه، او مثل که تمام شریعت ره میده کده بَشه محکوم آسته. (۱۱)
امو خُدا که گفته: ”زنا نکو!“ ام گفته که: ”قتل نکو!“ پس اگه شُمُو از
زنا پاک بشید و لیکن مرتکب قتل شنید، باز ام شریعت شُمُو ره خطاکار
حساب مونه.

١٢) پس رقم کسای توره بُگید و عمل کنید که دَ وسیله شریعتی که آزادی میدیه، قضاوت موشه. ١٣) چُون وختیکه خُدا قضاوت مونه او دَ کسی که رَحْم نَکده بَشه رَحِيم نییه. لیکن رَحْم دَ بِلَه قضاوت پیروز موشه.

رابطه بَین ایمان و عمل

١٤) برارای عزیز، چی فایده دَره اگه کس بُگیه، ”ایمان دَرْم“ و عمل دَزُو مَوْجُود نَبَشه؟ آیا ایمان اَزُو میتنه او ره دَ روزِ قیامت نجات بَدیه؟ ١٥) اگه کُدم برارای خوارِ ایماندار کالا نَدَشته بَشه و یا دَ خوراکِ روزانه خُو مُحْتَاج بَشه، ١٦) و یکی از شمو دَزُو بُگیه، ”بَخیر بورو؛ خُدا تُو ره سیر و گرم کنه.“ ولے ضرورتِ اَزُو ره پوره نکنه، ای توره بَلدِه اَزُو چی فایده دَره؟ ١٧) امی رقم ایمان که قد عمل قتی نَبَشه مُرده یه.

١٨) اِمکان دَره یگو کس بُگیه: ”تُو ایمان دَری و ما اعمالِ نیک دَرْم.“ لیکن تُو دَز مه ثابت کُو که چی رقم میتنی بَدُونِ اعمالِ نیک ایمان دَشته بَشی و ما ایمان خُو ره دَ وسیله اعمال خُو دَز تُو ثابت مونم. ١٩) تُو عقیده دَری که خُدا یگ آسته. دُرست آسته! حتی جنیات ام عقیده دَره که خُدا یگ آسته و از ترسِ قضاوتِ خُدا میلرزه.

٢٠) ای آدمِ نادو! آیا نَمیدنی که ایمان بَدُونِ اعمالِ نیک بے فایده یه؟

۲۱) بابه کلون مو ابراهيم د وسيله اعمال نيك خو د پيش خدا عادل-و-نيك حساب شد، چراکه او اسحاق باچه خوره د نيت قرباني د قربانگاه برده د خدا تقديم كد. ۲۲) شمو مينگرید كه ايمان و عمل ازو قد يگديگه خو يگجاي كار موكد و ايمان ازو توسط عمل شي كامل شد. ۲۳) دزي رقم نوشته هاي تورات پوره شد كه موگه: "ابراهيم د خدا ايمان آورد و اي بلده ازو يگ عمل عادلانه حساب شد" و نام شي «دوست خدا» ايشته شد. ۲۴) پس شمو مينگرید كه انسان نه تنها از راه ايمان، بلكه د وسيله عمل خو عادل و راستكار حساب موشه. ۲۵) دمزي رقم راحاب كه يگ خاتون بدكاره بود، د وسيله كار نيك خو يعني پناه ددو د مخبراي بني اسرائيل و ربي كدون ازوا از راه به خطر، نيك و عادل حساب شد. ۲۶) رقمي كه جسم به روح مرده يه، امو رقم ايمان به عمل ام مرده يه.

احتياط د توره گفتو

۳ ۱) براراي مه، غدر شمو معلم درس روحاني نشنيد، چون شمو ميدنيد كه مو معلما سخت تر قضاوت موشي. ۲) پگ ازمو خطا هاي كلو موني و كسي كه د توره گفتو خطا نكنه، آدم كامل آسته و ميتنه تمام جان خوره اداره كنه.

۳) مو د دان اسپ لغام ميندزي تا د تي فرمان مو شنه. دمزي طريقه

تمام جسمِ اَسپ ره دَ هر طرف که بِخاهی دَور دَده مِیتنی. ^(۴) یا فرض
مِثال، یگ کِشتی کِته که بادِ تیز او ره تیله مونه، او قد یگ جَلو ریزگگ دَ
هر طرف که دِل کِشتی وان بِخایه بُرده موشه. ^(۵) زبو ام امی رقم آسته:
اگرچه یگ حصّه ریزگگِ جسمِ مو آسته، مگم لافای کِته مِیزنه.

شُمو مِیدنید که یگ چرغکِ آتش مِیتنه جنگلِ کِته ره دَر بدیه. ^(۶)
زبو ام یگ آتش آسته. دَ مینکلِ اَعْضایِ جسمِ مو زبو یگ دُنیایِ پُر از
شرارتِ آسته که تمامِ وجودِ مو ره اَلوده مونه و دَورونِ زندگیِ مو ره آتش
زده دَ دوزخِ تَبْدیلِ مونه و خود شی از آتِش دوزخِ دَر مِیگیره. ^(۷) هر رقم
حیواناتِ وَحشی، مُرغکو، خَزنده گو و حیواناتِ دربیایی ره انسان تَنِسته که
رام کُنه و آلی ام مِیتنه، ^(۸) لیکن هیچ کس نَمِیتنه که زبو ره رام کنه. زبو
شَریرِ رام ناشدنی و پُر از زارِ کُشنده یه.

^(۹) مو قد امزی زبو خُداوند ره که آتِه آسمانیِ مو آسته حمد-و-سپاس
مُوگی و ام انسان ره که خُدا رقمِ خود خُو جور کده، نالتِ مونی. ^(۱۰) از
یگ دان ام بَرکت شَنِیده موشه و ام دَو-و-دَشنام. آیِ بَرارایِ مه، ای رقم
باید نَبشه. ^(۱۱) آیا امکانِ دَره که از یگ چشمه ام او شِیرین و ام او شور
بُر شُنه؟ ^(۱۲) بَرارایِ عزیز مه، آیا درختِ انجیرِ مِیتنه زَبُونِ ثمرِ بدیه؟ یا
تاگِ انگور، انجیر؟ هرگز نه! پس هیچ چشمه شور ام نَمِیتنه که او شِیرین
بدیه.

شُمو چیم خوره دَ چیزی میلید که ندرید، شُمو قتل و حسادت مُونید، مگم نَمیتنید اوره حاصل کنید؛ شُمو جنگ و جنجال مُونید، لیکن بازم دَ دست شُمو نَمییه، چراکه شُمو از خُدا طلب نَمونید. ^(۳) و طلب ام که مُونید دَ دست شُمو نَمییه، چراکه قد نیت بد طلب مُونید تا خواهش های نَفسانی خوره پوره کنید.

^(۴) آی مردم زناکار! آیا شُمو نَموفامید که دوستی دُنیا، دُشمنی قد خُدا آسته؟ پس هر کسی که میخایه دوست دُنیا بشه، او دُشمن خُدا جور موشه. ^(۵) آیا شُمو فکر مُونید که نوشته های مُقدّس بے فایده مَوگه که ”خُدا روحی ره که دَز مو قرار دده، سخت دَزشی علاقه دَره؟“ ^(۶) مگم خُدا ازی کده ام فیض کلو دَز مو موبخشه. امزی خاطر دَ کتاب مُقدّس مَوگیه:

”خُدا مُخالِفِ آدمای کبری-و-مغرور آسته،

لیکن دَ آدمای بے کبر فیض موبخشه.“

^(۷) پس از خُدا اطاعت کنید و دَ مُقابلِ شیطو ایستادگی کنید تا که شیطو از پیش شُمو دوتا کنه. ^(۸) دَ خُدا نزدیک شنید تا او ام دَز شُمو نزدیک شنه. آی گناهکارا، دستای خوره از گناه پاک کنید و آی مردمای دودله، دل خوره صاف کنید؛ ^(۹) ماتم بگیرید، ووی و مخته کنید؛ بیلید

که خنده شمو د ووی و خوشی شمو د غم بدل شنه. ^(۱۰) د حضور خدا خود ره خاکسار کنید و او شمو ره سربلند مونه.

قضاوت کدو د بله دیگر

^(۱۱) ای برارو، بدگویی یگدیگه خو ره نکنید. چون هر کسی که برار ایماندار خو ره بد بگیه یا د بله ازو قضاوت کنه، د حقیقت او شریعت ره بد موگیه و د بله شریعت قضاوت مونه. پس اگه شمو د بله شریعت قضاوت کنید، شمو مطابق شریعت عمل نموکنید، بلکه قاضی شی جور موشید. ^(۱۲) تنها یگ صاحب شریعت و قاضی وجود دره، که قدرت نجات ددو و تباه کدو د دست ازو یه. پس تو کی آستی که د بله همسایه خو قضاوت مونی؟

پف-و-پتاق د باره کارای آینده

^(۱۳) ای آدمای که موگید: "امروز یا صباح د فلان شار موری و یگ سال ره د اونجی تیر کده تجارت مونی و فایده کلو د دست میری،" ^(۱۴) د حالیکه شمو نمیدنید که صباح چی موشه، چون زندگی شمو رقم تفت-و-بخار الی آسته که یگ لحظه دیده موشه و بعد ازو از بین موره. ^(۱۵) پس

دَ جَای اَزُو شُمُو بَایِد بُگَیِد: ”اگِه خُدا خَاسِته بَشه و مو زَنده بَشی، اِی کار یا اُو کار رِه مُونی.“ ①⑥ لیکن فِعلاً شُمُو لَاف مِیَزَنید کِه لَاف زَدو هِر رِقْم شی بَد آسِته. ①⑷ پَس هِر کِسی کِه اَنجَام دَدونِ کَار نِیک رِه مُوفامِه و اَنجَام نَمِیدِیِه، اُو گُناهِکار حِساب مُوشِه.

اِخْطَار دَ سِرْمَايَهْدَارَا

① ⑤ اِی مَرْدُم سِرْمَايَهْدَار، مَخْتِه و چَخْرَا کَنِید، چِرَاکِه بَلا-و-غَم دَ سِر شُمُو اَمَدَنی آسِته. ② مَال-و-دَوْلَت شُمُو بَرِبَاد شُدِه و کَالای شُمُو رِه کَوِیِه خُورده. ③ طِلا و نُقِرِه شُمُو رِه زَنگ زَدِه و زَنگ زَدگی اَزوا دَ پِیش خُدا دَ ضِدِ شُمُو شَاهِدی مِیدِیِه و رِقْمِ آتِشِ اَلّی گوشتِ شُمُو رِه مُوخُورِه، چُون شُمُو حَتِیدَ رُوزای اَخِر اَم دَ جَم کَدونِ مَالِ دُنیا مِصْرُوف آسِتِید.

④ مُزِدِ اَمزُو کَارگَرَا رِه کِه زَمِینای شُمُو رِه دِرُو کَدِه، شُمُو دَغَلی کَدِه نِگَاه کَدِید و اَمُو مُزِدِ دَ ضِدِ شُمُو فَرِبَاد مُونِه. و نَالِه اَمزُو دِرُوگَرَا دَ گوَشِ خُداوندِ لَشکَرِها رَسِیدِه. ⑤ شُمُو دَ رُوی زَمی عَیش و نَوشِ کَلو کَدِه کُفَتِ دِلِ خُو رِه بُر کَدِید و خُود رِه بَلدِه رُوزِ کُشْتو چاق کَدِید. ⑥ شُمُو آدَمِ عَادِل-و-نِیک رِه مَحکُوم کَدِید و دَ حَالِیکِه هِیچ اَز خُو دِفَاع نَمُوکَد، اُو رِه کُشْتِید.

صَبْر دَ وَخْتِ مُشْكِلَات

⑦ پس امزی خاطر، آی برارو، تا روزِ اَمْدونِ مَولا عیسیٰ صَبْر-و-
حَوصِلَه کَنید. اونه، دیغو بَلدِه کِشتِ پُر اَرزِشِ زَمینِ خُو اِنْتِظارِ کِشیدِه
صَبْر-و-حَوصِلَه مَونه تاکه بارِشِ اوّل و آخِر دَ بَلِه کِشتِ بُبارِه. ⑧ اَرِه،
شُمو ام باید صَبْر دَشته بَشید و خاطر جَم بَشید، چراکه اَمْدونِ مَولا عیسیٰ
قَریب اَسْتِه.

⑨ اَیبرارو، از یگدِیگِه خُو شِکایتِ نَکَنید، نَشْنِه که خودون شُمو
مَحکُوم شُنید؛ چُون قاضی حَقِیقِی امی آلی بَلدِه قِضاوَتِ کدو دَ دانِ درگِه
ایستِه یِه.

⑩ برارو، از صَبْر-و-حَوصِلَه پَیغمبرای که دَ نامِ خُداوند توره کُفته و
رَنجِ کِشیدِه، سَرمَشَقِ بَگیرید. ⑪ واقِعاً، مو آدماي پُر صَبْر و تَحْمَلِ ره
خوشبَخْتِ مِیْدَنی. شُمو دَ بارِه صَبْر-و-تَحْمَلِ اَیُوبِ پَیغمبرِ شَنیدید و کاری
ره که دَ آخِرِ خُداوند بَلدِه اَزو اِنجامِ دَدِ اَمِیْدَنید، چُون خُداوند غَدْرِ رَحیمِ و
مَهرَبو اَسْتِه.

⑫ از پگ کده مُهمتر، آی برارای مه، قَسَمِ نَخورید؛ نَه دَ اَسْمو و
زَمی و نَه دَ هیچ چیزِ دِیگِه. «نَه» شُمو «نَه» بَشِه و «اَرِه» شُمو «اَرِه»

بشه؛ نشنه که محکوم شنید.

قُدْرَتِ دُعا

۱۳) اگه کُدم نفر دَ بَينِ شُمو دُچارِ رَنج-و-مُصِيبَتِ بَشَه اُو بايد دُعا کنه و کسی که خوش آسته، بايد سُرودِ بَخانه. ۱۴) اگه کسی دَ بَينِ شُمو ناجور بَشَه، اُو بُزرگایِ جماعتِ ايماندارا ره طلب کنه که بيه و دَ نامِ مولا عیسیٰ بَلدِه شی دُعا کده جان شی ره قد روغونِ زَبْتون چرب کنه. ۱۵) دُعاي که از رُوی ايمان بَشَه ناجور ره شفا مِیدیه و مولا عیسیٰ اُو ره از بسترِ ناجوری باله مونه؛ و اگه گناه کده بَشَه گناه شی ام بخشیده موشه. ۱۶) پس گناهای خُو ره دَ پيشِ یگدیگه خُو اقرار کنيد و بَلدِه یگدیگه خُو دُعا کنيد تا که جور شنيد. دُعاي آدمِ صادق-و-راستکار قُدْرَت و تاثیر کلو دَره. ۱۷) اِلیاس پیغمبر مِثلِ ازمو وری یگ انسان بُود، لیکن وختی از تَی دِل دُعا کد که بارو نَباره، تا سه و نیم سال دَ بَله زمی بارو نَباريد، ۱۸) و زمانیکه دُوباره دُعا کد، از آسمو بارو باريد و زمی حاصل دَد.

۱۹) آی برارون مه، اگه کُدم کس دَ مینکل شُمو از راهِ حقیقت گُمراه شُدِه بَشَه و دیگه نفر اُو ره پس دَ راهِ راست بیره، ۲۰) بَدَنید که امو نفر که گناهکار ره از گُمراهی پس دَ راهِ ميره، دَ حقیقت جانِ ازو ره از مَرگِ اَبَدی نجات مِیدیه و گناه های غَدْرِ آدمِ گُمراه ره مَپوشنه.

